

11
79

Ч. АБДУРАТОВ ЭТ. 1-ДАГЫ ТИЛ ЖАНА АДАБИЯТ ИНСТИТУТУ
Кол жазмалар фондусу
Инв. № 51
Кыргыз Республикасынын Улуттук илимдер академиясы
Тил жана экономикалык илимдер бөлүмү

II - 79 Рукописное вочинение на арабском языке.

Раимжанов М.

Ошская обл. Фрунзенский р-н,
с. Уч-Курган, ул. Интернаци-
ональная, дом 61

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين ^{بصلوة}

واسلام على رسول محمد وآله وصحبه أجمعين

عبِاسْمِ بْنِ عَبْدِ بَرٍّ أَيْ أَنْ يُطْعَمَ قَدْ عَلِمَ

فِي سَابِقِ بَيْنِ أَنْ يَعْصِيَةَ وَالْإِسْرَافِ عِلْقَى

بِاسْمِ شَرِّعٍ وَغَيْرِ شَرِّعٍ فَعَلَا وَتَرَكَ فَعَلًا

من بيان النوع المشروط وغير المشروط

وبيان معانيها وحكامها على السهل لطالبا

وضبطها فنقول **باب التوفيق**

على اربعة انواع فرض وجب مستحب

مكروه **وعليهما المباح وغير المشروع** نوعان مجرم و

وبينهما لطف للعقل المشروع فيه كالحاجة الى النوع

انا العرف فثبت بدليل قطعي الاشبهه فيه

ولو لم يقدر بغيره لما اذ كان معقول الطول
كان قوله واما بعد التوفيق حده
والواو والجمادى والجمادى

التوبة بفعل والعقاب بالترك بلا عذر وكفر بالحق

فلم يتفق عليه **والواجب** ما ثبت بدليل قطعي ^{فيه}

وحكمه حكم الفرض عملاً لا انتقاداً حتى يكفر بما

والسنة ما واظب النبي عليه السلام مع تركه مرة

او مرتين وحكم التوبة بفعل والعقاب بالترك ^{كما}

والسنة ما فعل النبي عليه السلام مرة وتركه اخى

وما عليه السلف وحكم التوبة بفعل وعدم العقاب بالترك

والمباح ما يحل العبد بين الايمان والتركة

وغيره من اثم العباد وخدم العباد فعله وتركا **والحرام**

ما ثبت له في المعاصي وحكمه التوراة بالتركة

فعله وحل العباد بفعله وكفره بالاستحلال في

المستحق **والمكروه** ما ثبت له في المعاصي

وحكمه التوراة بالتركة الموصوفه وخوف العباد بفعله

لغير الاستحلال **والف** هو ان يرضى بالتركة

وحكم العقاب ليعمل عمداً وعدمه سهواً **ثم** **ع** **س**

باب الصلوة جامعة للاربعه الاول شرعا وقد

توجد الاربعه الاخيره فيها طبعاً فلا بد من تفصيل

كل نوع وتعدو بالطريق الاختصار والاختصاص

مرتبا على ثمانية ابواب **المؤمنين** **البيان**

الاول في الغرايف من هي خمس عشر بعضها رخصه وبعضها

داخليه اما الخارجيه فتشتمل على الوقت وطهارته

والثوب المكان ^بستر العورة واستقبال القبلة

والنية ^{بقوة} وكيفية الاول **والداخلة** سبعة القيام

والركوع والسجود ^{التي} ولقمة الاخرة قد ^{تسمى} تشبه

فيما تجد شرعية في كل ركعة او جميع الصلاة ^{التي} خروج

بفصل المصلي **الباب الثاني** في الواجبات ^{عشر} وهي

منها يعم جميع المصلين ^{تختص} والصلاة وهي ^{بمنا} سبعة

بعض المصلين ^{بمنا} والصلاة وهي ^{بمنا} اربعة **اما**

فلفظ الكبرية التحريمية ويقعد الاوالم في التثنية في ثنتين

والمطمانية في اركون والسجود اتيان كل وضوء ^{موضوعة}

وكل من اجبت لك الخروج بلفظ السلام **اما** ^{الاصح}

فثنتين لاوليين للقراءة وتعيين الفاتحة لها

وانتصارها على مرة وضم سجدة او ثلث ايات قصيرة

او اية طويلة منها تقيم الفاتحة عليها بهذه على

من وجب عليه القراءة والقنوة في الروض

جماعة والمخافة كذلك انصا لمقدمي وقت قراءة

الامام ومسايقه على اى حال وجدته وان لم يكن محضيا

من الصلوة وسجد التلاوة على الامام والمنفرد

وكبير العيدين وتكبير كوجعها وسجد السهو

نفس الاخير
الامام والمنفرد تبرك لواجب الجماعة الاول من

وفي جميع الصور من نفس الام واللاطمه فانها واجب

للغير **الباب الثالث** في من وهي سبعة

العام بسبعة شهي رفع اليدين في التحريم

القنوة وفي بكير العبد وشرا الاصابع ثمة

والشاه ووضع يمين على الشمال وكسرت الاصل

حتى القنوة وتسبح الكوع ثلاثا واخذ ركبته الكوع

وتفرك الاصابع والقنوة ولابد كسبة على سبعة

واسجود

اعضاء تسبح سجود ثلاثا وصلوة على النبي صلى الله عليه وسلم

بعدها العابدات تسبح لجميع المؤمنين يومئذ

والمسلمين

والسجين ولسنا ولسنا بيمينه **ذوقه واليمين**

عنه خبر الامام باليمين معارضة للمقدي بيمينه تكبير الامام

ومتابعه في سائر الافعال **تعوذوا** وخافوا **وا** **لشعبه**

واخفانها وهذه الاربعة للامام **ولمنفرد** والآخر **سراً**

لما للمقدي في الجبهة **تسبيح الامام** وللمقدي **لتحمده**

ان يقول حالة الانتقال سمع الله من حمده بال

وللمنفرد **الجمع** بينهما في اي صلوة **وافترش** **سراً**

ليجلس **عليها** تصبني في القعدة **للبال** **لتنوي**

واذا قال القاري سمع الله
واذا قال سمع الله حمده بال
واذا قال سمع الله حمده بال
عند جميع العلماء **واذا**
واذا قال القاري سمع الله

الآية الرابع في السجود ثلاثون وثلاثون العزم

اربعه عشر ترك الاتقان منا وشمالا كما قيل في نقطة

شركه نكاهه ثم دون سهه يكونه جسم ١٣

العم عند غلبة السوء ووقف السعاه مستطاع

القراءة على ثلاث آيات ولله تبارك وتعالى

*اورا از هر سجده ای که
انجا که در سجده است
انجا که در سجده است
انجا که در سجده است*

الراس مع النظر الكوع ووضع كفيه قبل يديه

قبل الالف والالف قبل الياء سجود على عكس

الرفع للقيام والسجود بين اليدين وتوجه الاصابع

يديه رجليه نحو القبلة وتترك الحنك بيمينه اليسار والحق

قبل السلام لفصل بين التقديين قدر اربعة اصابع

في القيام ووضع يديه على فخذي في التقويم وتحويل الوجه

يمينه ويسره عند السلام **والخاص** رفع اليدين فمما

يسر عند الشحمتي الاذنين للرجال وعند منكبيه

ووضع اليدين تحت السرة للرجال وعلى الصد

واخراج الكفين من الكمين عند التحريم للرجال

عكس القراءة على قدر لم يروى للامام وزيادة التمام

على الثلث وتراو العباد الصبيح من ليلتين

من الغد والغد من قبا والقس من الارض في الاربع

والسبح للرجال بالعكس وقراءة الفاتحة بعدة الالفاظ

للمفترض في المشهور وتسمية قبل الفاتحة في كل ركعة من

واشطار السبوا في اذان الامام **ايها الناس في الحما**

وهي اربعة عشر على العموم الجاهل تسمة والتامين والاتقان

يميناً وشمالاً وتحول بعض الوجه بنظر السماء أو الأرض

على الأسطوانة أو اليد نحوه بلا عذر ورفع اليدين

في غير ما شرع ورفع الأصابع في الركوع والسجود

والجلوس على عقيبه للشهيد اللعيب أو بدنه دون

الثلاث الاشارة بالسبب كما هل الحديث وقصر السلام

على جانب القنوة في غير الوتر والزيادة في العكس والشاء

أو التسمية أو التسمية على السنة وتركه واجب مما سبق

وضع الأصابع عن الأرض في الركوع والسجود والمراد رفعها بعد ما وضع الرأس ليكون فرض السجدة عن الأرض لوضع القدمين قبل وضع اليدين ورفع الرأس قبل وضع الأصابع والصكوة لغواة فرض السجود

عن الأرض

وفي المحط ذكرت المحرمات في الكرويات

الباب السادس في محرمات التي تكره

في الصلوة وهي تسعة وخمسون العم اثان

واربعون تكرار الكبير والعدد بالذلالى

وتحريمها والتخصر ما هو من اطلاق الجباروه
ووهو وضع اليد على الخامة
لان جنة الصلوة جلية سوروشة ١٢
ووهي بترتيدكاه ووشن

وتسبح بلا عذر ولو بغير حرف وانشغ
وتسبح
اي خراج الهم من الفم
وتسبح
وتسبح
وتسبح

عالم المسودا كالدراهم في الغم ونحوها

بليت

بحيث لا يمنع القراءة وأما الرأس في الركوع عن

الظهر ابتداء بين الأسنان ولو قليلا وترك السنة

من لسان وتمام القراءة في الركوع ^{والانكار} وتحصيل

في الاشقا لا ووضع يديه قبل ركبته على الارض ^{بلسو}

بلا عذر ورفعها بركبته للقيام كذلك الا كما عا

الكلب ^{الطه الا} وتقطعه ^{الكلب} الغم لا غلبه التناوب ^{الكلب} ونمض العين ^{الكلب}

*ويفيد كرون دهن باخلبه كرون فاره
ويزوجا بانيدون ووجهم
وكره انيدون سكر بيزه را*

ان لا يكسر لسجوفاتي به مرة او مرتين ^{من}

من اثر آد اعرق قبل الفراغ ولف التوب التوب

دخانه آوردن

والمطى فرقة الاصابع والاسرة من صلب ^{واینکه از انگشتان بر آوردن}

یا زین سه در نماز

وتفرج الاصابع في غير الكوع لتجمل القراءة برك

تسوار اس مع اظهر احوال تحظى لان فصاعدا ^{عند}

کام زن سب سه بار بس زیاده از سب

لو وقف بعد كل خطوة والتمال يمينا وشمالا اول لقله

دون انت وفتما كذلك القالبزق ونزق

الطف بعقل قلب وشم الطيب الروح بالثوب المروقة

با کردن مصطاب به جامه خود را با به باد بیز

ونحوهما دون الثلث وتعين سورة للصلوة معينة

بكتيب لا يفرغ غير ما والجمع من السورين تبرك سورة

واحدة بينهما في ركعة والاشغال من آية الآية الأولى

بينهما سورة وتقدم السورة المتأخرة على المتقدمة ولو

رابعين وتسمى كل سورة وحمل الصبي لا يغير **والصبي**

سبعة اشطار الامام لمن سمع تحقق نعليه للصلوة

وتطويل الثانية على الاولى في الفوايض والتوقف

في آية الرحمة واخذ الامام ولما قدى مطلقا

ولما قدى في الغرض بسجدة على كور لعماد الصلوة

الطن باخذ للربلا كذلك سلم بعضين وغيرهم

القيص او لقنوة او بسجدة تطويل الامام بصلوة

بجيت شغل يقوم وتخفيفه بالعمامة بالامام يقوم

الفتح اذا انا يجوز بصلوة وجه العروة في النزال

النهار وراه الامام آية السجدة فيما يخاف الا في

في البخاري آية

عوط آية

استنق على الكلام موسى
عالم محمود اذا يقيد بالقراءة
آية

احسن السورة وتكرار الآية سرورا او حزنا في حيا

بلا عذر الا في النوافل ^{بكرة بكرة} ومطلقا وتكرار السورة ^{اي لا يجزئ السورة}

في ركعة واحدة في الفرائض ^{اي تصدق} بصلاة رافعا كية ^{قلوبه بالتواضع}

الى المرفقين للرجال وقول بقدر عندية ^{سيف}

او التبريد حتى قد تعالى وبلغت سؤالا عما

بجايها واستوت بلا عذر في غير النوافل **الباب**

البياتي في البيات وهي احد عشر بعضها ^{بعضها}

السورة شرارة ما
توجد بالتيك
وانه بانفسه
والجزء من شدة النفس كما يحسب

لا مرفقيه

الحام ثمانية نظر المصلي بموق عينيه لا يحول الوجه وتبوء

بوجهه وجنم

مطلقا

موضع سجدة او مرتين للغير وقيل الحية المطلقة

والتفتن بالحيث

لأنه لا يطلق

وان اجاب الى المعالج وفي قوله رايم الرواية

لا يمنع من صلاة القراءة وفيه ما لا يمنع من الصلاة

وقراءة القرآن على اليق ونقص التوحيات كمنطق

واشاد من جاهد ما انكته جسد بنو

بجهد الركوع وقراءة اخر سورة في كفة واخر سورة

الاولى

على ما عليه المصنف في ط

الآن وكان في

على هذا رسول الله ص

وركوع

اخرى في ركة على الصحيح **والخامس** ثلثة تكرار سورة

الثانية

والصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم
والصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم
والصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم

في ركعة في تطوع والائتمار بجايها او استويه
في تطوع

ولو بلا عذر ولو خط الامام اليه من خلفه كما

يقولون ان قام هو نحوه **البا الناس** في خلفه

عنه ان يخلص

في تخفيف على عموم تكلم بكلام ان من مطلقا او حلقا

در حقیقت پنجانده بنا بر عموم

ويحك وبعمل الكثير لا اصلاح وترك فرض من

بجمله کلمات و کلمات

انواع بل عذر ولو طي من

اتقار و تعهد الحدت لم

بجمله کلمات و کلمات

و جوار خطه در ان

بجمله کلمات و کلمات

رالف بولتون وریجیتر روز سیم سمدیه
 بیطوت الالکیت وبقدم البوتیه وبقدره الوجدانیه و
 وبعزلة الفردانیه ان یشفین من کل سوء جمع واکم تمت دعایز سراج
 هر روز کوه مار کرده بخود نگاه دارد این است

۱	۲	۱۰
۳	۴	۵
۶	۷	۸

پس باید تکبیر را نخت امام آغاز کند آنگاه مقتدی گوید
 و اگر امام فراموش کند باید که مقتدر آغاز کند تا امام را یاد آید
 و آغاز کند تا مقتدر را امر گوید تکبیر گوید که چون سخن
 گفت تکبیر از وی ساقط شود و از برای آنکه محل نماز تکبیر گفتن
 چرا که در عقب فرضیه میساید گفتن همچنانکه پس در آن سخن
 گوید پس بجهت پس معلوم نمیواند آوردن این نیز نکال حکم و اگر
 ولیکن امام تکبیر گوید صلوة میسرود

طریقه استی و شیخ عبدقادر کیانی رحمه الله علیه مرویت که چون کسی که در کار خود حیران باشد
 و ندانند بیرون نماند باید چون شب را بد و ضلوع کند و سپوره فاتحه الکوسی و سپوره و اشپس
 و سپوره و نوحی و سپوره لم شرح و ایتین هر یک را هفت بار بخواند و کجا رود و
 ظاهر در جواب آن شیخ معلوم را بگوید در شب و لیسین چیز خطا بر نشود و شب دوم بخواند
 اگر شب دوم هم نیافت شب سوم بخواند شب نیست که مطلوب خود را بیاید و توقف
 و حاصل شود انشاء الله تعالی

بدرستی بر ما رسید

ایضاً
اصول و قواعدی تصویر غار ضحک نظام

ملایق ایله کونکول من ایلته تکل

ان وان کان کیت لکن لکن
ناصب اسمند رافع خبر نند

ما ولایته کی لیس رابهند
رافع اسم و ناصب خبر نند

و او یا و همزه الای ای هیا
ناصب اسمند بس این رافع حرف مقفله
ان لکن بس کی اذما جمعا حرف معتر
نصب مینقبس کنند این جمله دریم اقتضا
ان ولم لا و لام هر لای نهی هم پنج حرف
جازم فعلند هر یک یازدها صبح ۴

بسم الله الرحمن الرحيم

محمد پدید و تا بعد و مرا وید کاریر که پسینه فارغان مخزن اسرار خوبیاخته
دل و دل حجاب از غیر خوبیاک بسته و در و در فرجان پاکزه خوابه کانیات و لا
موجودت را چه محبتی محمد مصطفی صلا الله علیه و سلم که تشریف ما را سببناک الا حقه
للعالمین مشرف و مخصوص است و بر همه یاران او و عیاله و اصحاب اجمعین بدان ای
عزیز و تفکرمه با محبت یرفنی که این چند کلمه اهل معرفت و قاعده طریقت و تحقیق
صیح آورده شد منهدج العارفین نام نژاده اند متوقع اراکم و مهابت که از
خواندن و شنیدن انبیس را فایده حاصل آید انشاء الله تعالی ای عزیز زندها بغیر حق
اعتماد کنی تا ایشان نشو از حق غافل مباش تا شیطان راه نیابد هیچ چیز منزه
مشو تا ازل نکردن دل از شغل غیر کن تا راحت یابد همیشه در هر حق باش تا هر حق
پیدا شده کرد و جز حق دوست بگیر تا خسته نکرد و در کار اندیشه و اهتمام کن تا کمال
پیدا آید و دل را با کس میند تا زیان کنی کس را نیست مگر نیکس تا بغیب محو آید
نشو در تنگدلی صبر کن تا فرج پیدا آید طمع از دل دور کن تا خوار نکردن نیک آید
تا نیلت پیش آید از همه نومید شو تا امیدت بر آید کار با خلاص کن تا در حال
خواب از غم دنیا محو تا دل تپاه نشو را بسته و در زمار هر کسینه پس منته تا در کسینه
نیفتد کس بحقار منکر تا خوار نکردن از جهت دنیا اندوه کین مباحث
تا پریشان نشو قدر نعمت بشناسی تا از تو پستانند از همه جدا کن تا بحق

بر سر غم زدا مخور تا اهل کوتاه شو مگر ایاد کن تا دل بد بنا کنی و ترک کن
کن اگر حلالت میخوای ترک حرم کن اگر لقمه حلال میخوای توقع از کسی مکن تا
عزت یابی و زود تنگی ناپیروز که بر سر در غم مبین ما فرود نیفتد از غم غفلت
کیز تا بحق نبی با شکر حق را بجای آید اگر نعمت دین و دنیا میخوای هر گاه مباح
تا امان یابی با حق باش اگر عیش جاودان میخوای خدمت بزرگان کن تا
بزرگی بر سر صبر پیش کنی اگر عافیت میخوای خور بجعت بسیار تا بمان شوی
در دست در دامن صاحب دولتان زن اگر دولت خواهی از دست
روید تا ماده نشو خور هیچ قدر مننه تا با قدر کردی از صحبت اهل دنیا
به پیر نیز تا دل تاریک نشود در حق مکن تا از حق فانی در فحاشی کن
اگر تو انگر میخوای هر همت بلند دار تا قسمت تو بیفزاید بر جوی کس نیست
مننه تا با خود نگیری گوشت اختیار کن تا ره یابی و ایص میباش تا خوار نگردد
نویق از حق مکن تا خرد نشو اگر در خور است مننه تا با قسمت کوی آ
دل بکس نه تا زبان زده نشود در کس ممان اگر معرفت داری از زبانه
شو اگر محبت میخوای بر در باش تا بکشت بند بگیری میباش تا آزاد
شو لصدق طلب یابی و حمت نگاه داری تا محترم کوی خور او در میان
ممان تا معرفت ریش خوش خور باش تا خیز کوی سودای پیش کنی که
در آن سود کنی خشم و زور تا راحت یابی مکیان باش تا مقبول شوی
کار کن که عافیت بشمان نشوی در عیب خود شو اگر در کار کردی در کار

و بدان اگر بکار با همه نمرگین تا از دشمنی بری بر نعت کس حلیت
یا چه باز همه گشت تا محنتم کوی بر زیر دستان شفقت کن تا با ایشان
آهسته پیش گیر تا شیطان بر راه تو نیابد و لهار در یاب تا خشنود و حق با
بسوداند که بسنده کن تا برکت باشد بد خو تر که ده تا عیش بر تو تلخ نکند
در معاملات سخت مسیح تا خسته نکندی با همه اساز کن تا برهی دیگران از
خوبتر خواه تا از خود خلاصی یابد و رشتن بگذار تا نزدیک همه دشمن نشوی یا بر
باش اگر مردی انصاف از خود طلب که جو آن مردی خدا را یاد کن تا دل ویران نشود
در ماند که از در یاب تا در مانده در گذار تا از تو گذارند از افتادگان بگذر تا در
نیفتد سوی دنیا نیز میان تا کور نشود هر جا مردمان نکند کوی جو حق منیدش
اگر طایفه خلافی ترک و تا سلامت مانده از حکم حق تا شرم در تا عامی نشوی تا
را دین تا دستگیر با دیگر کسی نیست این تا تا نکندی ترک لذت که از لذت میخواهی
انصاف خلق ده تا بستگار نشوی آن کس حق نه بسند کار کن که حق بسند
کار حق کن تا بمقتضی برسی با کسی مستیز تا از کینه بر هر آن کسی که تا تو بدر کند با وی
نیک کن تا قدر تو بیفزاید با مثل تا در دور خانه تو در نیاید تا خندان بر گیر که
بمنزل بسیار با فکر و که ره زمان بساید همه طلب که دشمنان هم اند سفردید
در نه تا بره سفر آسوده رود هر چه بنفاس تا جنگ بر خیزد یک پیش گیر تا جام شود
سر بر خط زمان نه اگر بنده خود خواه مباش تا محروم نشود و بسته آن به که برای حق
بود خواهد که از سر فرود آید تا بر که خود را با کسی بر خود مننه تا غرر ما در زیر یکجایی
مکن تا خوار نکندی جان را و باز اگر صادق کسی بر طبع مسلمان تا افکار نکندی در دریا
دو شو تا جو هر یابد تا بر لار هدق شود و بسته میخواهی ره بر طلب کرده و راه خواهد

راه خوابه گیر از عاشق کیم بودا کن تا سهو کنه خود را مباحش تا خود را بستاند
بمهمه از دل دور کنه تا بر تن نشو خفوسند مباحش تا بینه از
خود دور رخ دار تا راحت تا بگفته نشو تا بسو کنه خفوسم کن تا بگویند بگو
تا بیابند به بلا یعنی مشغول مشو تا حسرت نخور نفس را استوار مدار که دروغ
تو هست گفته دل کندار که هرگز خلاف نموید بیا به حق کیم تا خلاص یاید مدح کس
من بخون عاقبت نمیدانم وقت را شناس اگر صراحت نقد را باش اگر کلاشی
طبع از خلق بردار تا محبت بگذری نفس را پاس دار تا بجای برسی بر هوای
نفس خلاف کن اگر دلاوری سرد در میان خود و بر تا فیه خوشتو بصاحت
دینار خریدار مشو تا زیان کنی اختیار خود در گوشه تا مختار گردی شوای
کن که حق سود آن بود با کم شدگان منشین که کم نشو پاس از نفس دارا که
پیدا است لعل در یاب اگر همیشه بصاحت خرید کن که حق خریدار آن بود حاجت
خوبی حق مدار تا براند بر همه حال با او باش تا ره تا به یاد دست کن که خود را
فراموش کنه قدر خویش بشناس تا با قدر کردار که باندیشه گن تا زبان کنه از حق
شرم دار تا در کینه نیفتد از حق بیار خواه تا نصرت یاید که امر و زرا بود احوال کن
تا بخت در زمانه وقت که در یاب تا که رتوب و حد هر صند در یاب تا در فتنه
نیفتد بیکانه را اندرون کندار اگر خیرت دار حق حقوق ایستاد کندار تا آبرو
نگاهدار و حتی بگریز تا از دشمن خلاص یاید بعلو علم و فضل کندار تا معظمش
دل هر اندیشه مقصد کن تا در زمانه اندیشه بسیار از دل دور کن تا بان گشود
علم و آنه مخوان اگر تو دانا خفوس را کنگ ساز تا کونی گردی شب بیدار مانی تا بوس
محبت یاید بیا و خدا همه محنت است تا دانه نفس را در که روز را نوئی ترا در کار

فصل فضيلة الاضحية سنة الاسلام التضيوية بالانعام كذا في الشريعة في الخلاصة الوضوح في فضيحة مشرية بعد
 ثلثوا في امر التصديق بالقرآن وهم كذا في الجائع فاضلته ان انكده ههنا لقره صدقه وهدك درين اجباين
 كذا في بيان الشريعة لانه يقع واجبا سنة والصدقة تطوع محض كذا في الهداية خذوا نذر وجوب
 ثلثه ياد او امت محمد را بعد هر بويك در ان زمانه يا بشنده نيكر نامه اعمال او بفرمايم بويك وده بدو
 از نامه اعمال او محو كند كذا في بيان الشريعة فينبغ للعاق ان يضحى باي حال كان وان لم يكن النصاب
 كذا في تحفة المجالس القوية الاحالية نوعان بطريق التملك كالصدقات والاطمان كالامتنان والاضحية
 اجتمع لعينيان فانما يقرب بارقة الدم ثم التصديق باليوم كذا في الحرية كره ذبح المعسر الديك والدجاجة
 شبيهاً بالضحى من كذا في الجائع لانه اشبه بالجوع كذا في الخنزير قال بعض الصالحين مننا اللهم انك
 الناس قد تقر بوا اليك بقرانهم ولا ملكنا اليوم الا لنفسه فقبلنا مني فحرمتنا كذا في الملع الكرويش انك
 قربان نتواند كرد و دو ركعت نماز كذا بعد از نماز عيد بخانه در هر ركعت بعد از فاتحه اما عطيتنا
 كذا في الكوشه بار بخواند لغوا به قربان يا ياد كذا في مفتاح الجنان بحجاب المسمات

عن علي رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال من خرج من بيته الاضحية كان بكل خطوة
 عشر حسنة ومحرمه سيئات فاذا تكلم نثرها كان كلامه استغفار فاذا نطق بمشتمها كان له بكل
 درهم سبعة مائة الف ضيق فاذا ضربها على الارض يريدها يمشي يستغفر له كل شئ حلقه من موضعها
 الا ارضين السبع واذا ذبحها و اخرج دمها يخلق الله تعالى من كل قطرة من دمها عشرة ملائكة تستغفرون
 له اليوم القيمة فاذا قسمها لهما كان له بكل قسم عشق رقيقة من اولاد سماعيل عليه السلام قال النبي عليه
 عليه السلام اذا ارادوا ان يذبح الاضحية فاجمع اهل بيتك من دارك حتى يشهد ذبحها فان الله تفرص
 يغفر له ولا اهل بيته ومن حضر باو من قام عليها وروى عن علي رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم
 انه قال من اراد ان يذبح فضل الاضحية فليصل صلوة العيد ثم رجع الي بيته ويقدم اطفاره ويحلق عانته
 ويقص شاربه فان اراد ان يذبح فضل الاضحية فليصل ركعتين من فضل اليوم بعد صلوة العيد فليقرأ
 في كل ركعة فاتحة الكتاب مرة واما عطيتنا خمس مرة فاذا سلم فليسجد
 فان الله تفرص ليعط ثواب الاضحية في تلك اليوم وقبلها اليوم آدم عليه السلام وبعدها اليوم القيمة

صلوة المسعود من نفسها باب الاضحية

ترا در کارند او در دو حال کفر تا در مان یاید و ستمار که اسرار از کتب
دائر از عیب مردمان چشم پوش تا عیب خود را متجاهل کند ریخ ماویه
اختیار کن تا بکعبه رسیه بیار شو تا یاری یاید زار خود با کس مگو تا کتب
یا با زبان کس میندیش از سود میخوای کس باش تا بدست خود مینویسی
چون با خلق باشه از زبان کنی بد بجه باشی چون با خدا باشه تاره یاید